Analize și opinii

Adrian Tirca: “N-aș vrea să mă citez singur cu privire la caracterul ideologic al tefelismului și la ce gen de radicalizări poate să ducă”

Acum 28 minutes 17 Vizualizari 3 Timp de citire

Sinuciderea fostului lider al USR Tulcea Cristian Porneală, anunțată live pe Facebook, este o tragedie individuală, însă care nu trebuie despărțită de dimensiunea ei politică fiindcă nici el nu a făcut-o în mesajul lui de adio, în care avertiza cu privire la pericolul rusesc și cerea urmăritorilor lui să îl voteze pe Nicușor Dan pe 4 mai.

USR (martie-iulie 2018) am dat peste tot felul de oameni grav fanatizați, impermeabili la rațiune, cu evidente probleme psihice pe care le îmbrăcau în activism politic. Probabil din nevoia psihologică de a-și justifica eșecul propriei vieți pe seama unor factori externi precum “Sistemul”, respectivii fugeau de problemele personale evidente (cea mai importantă fiind chiar sănătatea mintală) spre a se refugia cu disperare în cauze externe lor. Dacă acest lucru îl pot înțelege când vine vorba de a te dărui ajutorării unor oameni aflați în suferințe atroce, îmi este mai greu să îl accept când toată energia se canalizează, cu disperarea demnă de o cauză mai bună, înspre câte un mobil abstract, de tipul “fără penali în funcții publice”, “muie psd”, “jos corupția”, “sus Nicușor” etc.

Rememorând anii pandemiei, îmi vin în minte diverși foști colegi de partid (majoritatea femei), cărora le-aș da și tag pentru a le sugera să facă acel control psihiatric până nu este prea târziu. Cea mai pregnantă amintire o am cu fosta șefă a politicilor publice din USR, adusă dintr-un ONG de “experți”, actualmente deputată de Vrancea, pe care o imploram să retragă proiectul de lege cu privire la obligativitatea certificatului verde la muncă, iar ea, într-un delir psihotic continuu, îmi repeta timp de ore întregi cum eu și nevaccinații ca mine i-am băgat toată familia vaccinată la ATI și cum trebuie să fim luați și închiși într-un oraș cu ziduri înalte de unde să nu mai putem da boala care colcăie în noi. Este numai unul dintre multele exemple de fanatism ideologic dus până la demență cu care m-am confruntat în ultimii ani din partea membrilor acelui partid de “salvatori” (?) pe care eu însumi cândva îl consideram reformator pe niște linii ale raționalității.

Din păcate, comentatorii bulei intelectuale sunt mult prea preocupați să discute cât de tarați mental suntem noi, suveraniștii, care ne dorim politic niște lucruri cât se poate de normale, așa că nu vor zăbovi prea tare la acest sacrificiu de sine al unuia de-al lor – “ca mielul de Paște”, după cum singur spune în mesajul de adio, pe care vă invit să îl urmăriți pe pagina lui. Probabil e nevoie ca niște useriști fanatizați să înceapă chiar vânătoarea fizică de suveraniști, așa cum unii din ei au tot sugerat, pentru ca problema sănătății mentale să se pună într-un final și cu privire la purtătorii ideologiei tefeliste.

Autor: **Adrian Tirca**

Despre autor

editor